

3. Citroen	11 L; 11 BL
4. Citroen	15
5. Fiat	1100; 1100 B
6. Fiat	1100 L; 1100 BL
7. Pobieda	M20
8. Skoda	1101; 1102
9. Willys	Jeep
10. Willys	Ford G.P.W.
11. Chevrolet	C8A
12. Dodge USA	WC 56; WC 57
13. Gaz	67 B

II. SAMOCHODY CIĘŻAROWE:

Marka	Typy	Tonaż
1. Bedford	MO	0,75 t.
2. Bedford	OXD; OWLD	1,5 t.
3. Bedford	OD; OYD3; OL/YLB; OLBD	3,0 t.
4. Bedford	OLBD; OWLD	5,0 t.
5. Bedford	Scammel OAC; O S	5,0 t.
6. Chevrolet Canada	C 15; C 15A	0,75 t.
7. Chevrolet Canada	C 30	1,5 t.
8. Chevrolet Canada	C 60S; C 60L	3,0 t.
9. Chevrolet USA	G 7103; G 7107; G 7117; 4.09	1,5 t.
10. Dodge USA	WC 51; WC 52; WC 54	0,75 t.
11. Dodge USA	WC 62; WC 63	1,5 t.
12. Dodge Canada	T110L5; T60L/D	3,0 t.
13. Ford V8 USA	218TF;	1,5 t.
14. Ford USA	2G8T; 2GU	1,5 t.
15. Ford V8 Canada	F30	1,5 t.
16. Ford V8 Canada	F60L; F60S; F60T	3,0 t.
17. Ford niemiecki	C30008; V3000S	3,0 t.
18. Ford francuski	F398; F398	3,0 t.
19. Gaz	AA; MM	1,5 t.
20. Gaz	51	2,5 t.
21. GMC	CKKW 352; CCKW353; ACKWX	2,5 t.
22. Renault	R-2060	1,0 t.
23. Renault	R-2161	2,5 t.
24. Renault	AMG; AH C2	0,5 t.
25. Star	20	3,5 t.
26. Studebaker	US6; US6X4	2,5 t.
27. Studebaker	US6X4	6,4 t.
28. ZIS	5; 585	3,0 t.
29. ZIS	150	4,0 t.
30. Fiat	625 NL	3,5 t.
31. Fiat	666N7; 666N7/5	7,0 t.
32. SPA	10000	10,0 t.
33. Skoda	706R	7,0 t.
34. Praga	RND	3,5 t.
35. Panhard	Nowic	4 t.

III. AUTOBUSY:

Marka	Typy
1. Chausson	APH(1;6,5); APH(1;7,5)
2. Fiat	666RN; 666RN15
3. Leyland	OPSI; LOPS3/1
4. Mavag	M5; TR5
5. Skoda	706RO

1529.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 listopada 1950 r.

w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości.

W celu lepszego i pełniejszego zaspokojenia rosnących potrzeb ludności, właściwego wykorzystania surowców odpadkowych i miejscowych, aktywizacji zaniedbanych gospodarczo miast i miasteczek, drogą rozwoju uspołecznionych zakładów drobnej wytwórczości, których zadaniem jest:

1) produkowanie artykułów masowego spożycia niewytwarzanych przez przemysł kluczowy, artykułów dotychczas importowanych, artykułów luksusowych i służących do zaspokojenia indywidualnych potrzeb i życzeń konsumentów, wynikających ze wzrastającej stopy życiowej ludności;

2) zorganizowanie szerokiej sieci spółdzielczych punktów usługowych dla zaspokajania bezpośrednich potrzeb ludności, —

Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

I. Zadania produkcyjne.

§ 1. Należy podjąć lub zwiększyć produkcję w zakresie: drobnych przedmiotów codziennego użytku, artykułów go-

spodarstwa domowego, urządzeń placówek socjalnych i punktów żywienia zbiorowego, podniesienia estetyki wnętrz zarówno mieszkań prywatnych, jak i pomieszczeń zbiorowych oraz artykułów wyrażających troskę państwa socjalistycznego o dziecko.

§ 2. W wykonaniu zadań, określonych w § 1:

1) wojewódzkie rady narodowe (WRN) zapewnią jak najbardziej korzystne warunki dla stałego rozwoju produkcji artykułów masowego spożycia w państwowym przemyśle miejscowym i spółdzielczości pracy oraz opracują, w oparciu o istniejący potencjał zakładów drobnej wytwórczości i posiadane na danym terenie surowce, listy artykułów nowych oraz tych artykułów, których produkcja może być powiększona. Listy te powinny być opracowane do końca b. r. i przesłane do Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW);

2) Prezes CUDW w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Ministrem Handlu Zagranicznego ustali w ciągu dwóch miesięcy listę artykułów dotychczas nieprodukowanych lub importowanych, o których mowa w paragrafie poprzedzającym. Lista ta będzie rewidowaną w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż w czerwcu i grudniu każdego roku.

§ 3. Prezes CUDW zwróci specjalną uwagę, aby produkcja nowopowstających uspołecznionych zakładów drobnej wytwórczości uwzględniała przede wszystkim artykuły masowego spożycia i nie dublowała produkcji przemysłu kluczowego.

II. Wykorzystanie zakładów nieczynnych.

§ 4. 1. Przy tworzeniu nowych uspołecznionych zakładów drobnej wytwórczości należy przede wszystkim wykorzystywać dla ich potrzeb zakłady nieczynne.

2. W tym celu:

1) prezydium wojewódzkich rad narodowych w ciągu 3-ch miesięcy sporządzą i prześlą do CUDW wykazy znajdujących się na ich terenie nieczynnych zakładów przemysłowych, z projektem wykorzystania ich przez zakłady drobnej wytwórczości do produkcji artykułów masowego spożycia;

2) Prezes CUDW w okresie do 2-ch miesięcy powiadomi prezydium wojewódzkich rad narodowych o zamierzonym wykorzystaniu nieczynnych zakładów.

III. Wykorzystanie maszyn.

§ 5. 1. Wzrost produkcji artykułów masowego spożycia powinien opierać się przede wszystkim na wykorzystaniu przez zakłady drobnej wytwórczości maszyn:

1) znajdujących się w ich posiadaniu,
2) nieczynnych maszyn postawionych do dyspozycji CUDW przez Centralne Biuro Obrotu Maszynami (CBOM),
3) znajdujących się w przemyśle kluczowym,
4) zajętych przez Skarb Państwa w postępowaniu egzekucyjnym, oraz
5) nabytych w trybie, przewidzianym w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 285).

2. Przejęcie lub nabycie maszyn, o których mowa w ust. 1 pkt. 1) — 4), powinno następować sukcesywnie w latach 1950—1951.

§ 6. 1. Właściwi ministrowie umożliwią w ciągu 3-ch miesięcy Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości wgląd w inwentaryzację nieczynnych maszyn oraz narzędzi, przeprowadzoną w podległych im przedsiębiorstwach.

2. Minister Finansów zarządzi:

1) dokonanie w porozumieniu z Prezesem CUDW w ciągu 3-ch miesięcy spisu maszyn, zajętych przez Skarb Państwa w postępowaniu egzekucyjnym, a znajdujących się w dyspozycji i władaniu władz skarbowych lub oddanych pod nadzór dłużnika oraz bieżące zawiadamianie Prezesa CUDW raz w miesiącu przez wydziały finansowe WRN o tych maszynach, jak również ustali zasady nabywania tych maszyn przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości;

2) sporządzenie wykazów maszyn, urządzeń i narzędzi pochodzących ze zdemontowanych przez urzędy likwidacyjne zakładów i warsztatów i postawienie ich do dyspozycji Prezesa CUDW.

3. CBOM w ciągu 2-ch miesięcy przedstawi Prezesowi CUDW aktualne wykazy maszyn, które mogą być wykorzystane przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości.

§ 7. Prezes CUDW:

1) zarządzi zbadanie w uspołecznionych zakładach drobnej wytwórczości stopnia wykorzystania maszyn, przyczyn

niepełnego ich wykorzystania, a w następstwie poleci pełne wykorzystanie mocy produkcyjnej tych maszyn;

2) ustali w porozumieniu z właściwymi ministrami listy maszyn, urządzeń i narzędzi, które mogą być przejęte przez zakłady uspołecznione drobnej wytwórczości dla ich właściwego wykorzystania;

3) poleci podległym sobie jednostkom organizacyjnym opracowanie wykazów maszyn, potrzebnych dla produkcji artykułów masowego spożycia, na podstawie rejestru maszyn nieczynnych i niewykorzystanych, sporządzonego przez wojewódzką radę narodową w wyniku przeprowadzonej rejestracji maszyn przemysłowych;

4) przedstawi w ciągu 3-ch miesięcy Ministrowi Handlu Zagranicznego wykazy maszyn nieprodukowanych lub nie znajdujących się w kraju, a nieodczynnych do rozwoju produkcji artykułów masowego spożycia;

5) przedstawi w porozumieniu z Ministrem Finansów Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) wnioski o dodatkowe kredyty inwestycyjne dla sfinansowania importu maszyn, potrzebnych dla rozwinięcia produkcji artykułów masowego spożycia oraz dla zainstalowania tych maszyn w poszczególnych zakładach produkcyjnych;

6) zarządzi w ciągu 6-ciu miesięcy od daty otrzymania wykazów, o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 2), przydzielenie odpowiedniego sprzętu uspołecznionym zakładom drobnej wytwórczości lub zgłosi brak zainteresowania.

IV. Inwestycje i ich finansowanie.

§ 8. Dla wykonania zadań, o których mowa we wstępie niniejszej uchwały, zezwala się uspołecznionym zakładom drobnej wytwórczości na dodatkowe inwestycje pozalimitowe.

§ 9. Dodatkowe inwestycje pozalimitowe, zarówno budowlane jak i maszynowe, dzielą się na dwie grupy:

- 1) grupa I inwestycje do kwoty 15.000 zł,
- 2) grupa II inwestycje powyżej 15.000 zł do 90.000 zł.

Powyższe kwoty limitują wysokość dopuszczalnych inwestycji pozalimitowych w poszczególnym zakładzie w ciągu jednego roku.

§ 10. 1. Inwestycje grupy I mogą być realizowane pod warunkiem, że:

- 1) okres ich wykonania nie będzie przekraczać 6-ciu miesięcy,
- 2) przyniosą one w ciągu następnych 6-ciu miesięcy, licząc od daty ukończenia inwestycji, wzrost wartości produkcji co najmniej równy kosztowi poniesionemu na nie nakładu.

2. Inwestycje grupy II mogą być realizowane pod warunkiem, że:

- 1) okres wykonawstwa inwestycji nie będzie przekraczał jednego roku,
- 2) wzrost wartości produkcji zostanie osiągnięty w okresie następnego roku, licząc od daty ukończenia inwestycji i będzie co najmniej równy kosztowi poniesionemu na nie nakładu.

§ 11. Podstawowym warunkiem dopuszczenia inwestycji pozalimitowej grupy I i II jest zapewnienie wykonawstwa inwestycji systemem gospodarczym, oparcie realizacji inwestycji w głównej mierze o materiały miejscowe bez ządania specjalnych przydziałów materiałowych. Nadto przy inwestycjach maszynowych a) adaptacji i montaż powinny być dokonane przez odpowiednie zakłady drobnej wytwórczości.

§ 12. Produkcja zakładów, w których zostaną dokonane inwestycje pozalimitowe, powinna być oparta przede wszystkim o surowce lokalne lub odpadkowe.

§ 13. 1. Wniosek o podjęcie inwestycji pozalimitowej grupy I zgłaszany będzie:

1) w zakresie zakładów przemysłu miejscowego — przez ich kierownictwo, o ile działają one na zasadzie wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego, w przeciwnym przypadku przez wojewódzkie dyrekcje przemysłu miejscowego,

2) w zakresie spółdzielni — przez ich zarządy.

2. Wnioski jednostek, wymienionych w ust. 1 pkt 1), składane będą przez wojewódzkie dyrekcje przemysłu miejscowego do wydziału przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej, który akceptować je będzie w porozumieniu z wydziałem finansowym prezydium WRN oraz kierownictwem właściwego oddziału banku, finansującego eksploatację danego zakładu.

3. Wnioski jednostek, wymienionych w ust. 1 pkt 2), składane będą analogicznie za pośrednictwem wojewódzkich związków branżowych.

§ 14. Wnioski o podjęcie inwestycji pozalimitowej grupy II składane będą analogicznie jak wnioski grupy I z tym, że wnioski te po zaopiniowaniu przez wydział: przemysłu i finansowy kierowane będą do akceptacji do prezydium WRN. Prezydium WRN podejmie decyzję w porozumieniu z kierownikiem oddziału banku finansującego.

§ 15. W razie różnicy zdań przy akceptacji wniosków rozstrzygać będzie w przypadkach, określonych w § 13 — prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a w przypadkach, określonych w § 14 — Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

§ 16. 1. Wydziały przemysłu wojewódzkich rad narodowych obowiązane są do prowadzenia ścisłej ewidencji dodatkowych inwestycji pozalimitowych oraz efektów gospodarczych tych inwestycji i do składania w tym zakresie sprawozdań Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości według wzorów, ustalonych przez Prezesa CUDW.

2. Na podstawie nadsyłanych sprawozdań CUDW prowadzić będzie zbiorczą sprawozdawczość dodatkowych inwestycji pozalimitowych.

§ 17. 1. Finansowanie inwestycji pozalimitowych odbywać się będzie:

1) w zakresie przemysłu miejscowego:

a) z części zysku rocznego, która pozostaje po potrąceniu kwot na: fundusz zakładowy, 10% wpłaty do budżetu i uzupełnienia środków obrotowych do wysokości normatywu. Na poczet powyższej nadwyżki zysku przedsiębiorstwo (zakład) może otrzymać krótkoterminowy kredyt antycypujący przyszły zysk,

b) z wygoszodarowanego w danym roku zysku ponadplanowego, o ile zysk ten nie jest potrzebny na uzupełnienie własnych środków obrotowych do wysokości normatywu,

c) z bankowego kredytu średnioterminowego, udzielonego przez bank finansujący działalność eksploatacyjną zakładu, w przypadku niemożności sfinansowania inwestycji pozalimitowych w całości ze źródeł, wymienionych pod a) i b). Kredyt ten podlega spłacie z zysku następnych lat;

2) w zakresie spółdzielni pracy:

a) z części zysku, oprócz części przeznaczonej na powiększenie funduszu zasobowego, na wpłatę na fundusz inwestycyjny oraz podziału między członków spółdzielni,

b) z części niewykorzystanego funduszu amortyzacyjnego, pozostałego po spłacie przypadających rat kredytu inwestycyjnego oraz sfinansowaniu kapitałnych remontów,

c) z funduszu zasobowego za zgodą jednostki nadrzędnej, jeżeli spółdzielnia nie korzysta z kredytów bankowych na cele obrotowe,

d) z bankowego kredytu średnioterminowego, udzielonego przez bank finansujący eksploatację w przypadku niemożności sfinansowania inwestycji pozalimitowych w całości ze źródeł, wymienionych w pkt 2) lit. a), b), c).

2. Kredyt podlega spłacie:

1) w przypadkach, określonych w ust. 1 pkt 1) — z zysku następnych lat,

2) w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2) —

a) ze źródła wskazanego w pkt 2) lit. a),

b) z części odpisów amortyzacyjnych, przeznaczonych na fundusz inwestycyjny.

V. Zaopatrzenie surowcowe.

§ 18. Uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości powinny do zwiększonej produkcji (§ 1) wykorzystywać w najważniejszej mierze surowce odpadkowe i miejscowe.

§ 19. Przewodniczący PKPG spowoduje utworzenie w ciągu 3-ch miesięcy przy wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego odpowiednich komórek, których zadaniem będzie opracowywanie bilansów surowca odpadkowego danego terenu, przygotowywanie rozdzielników surowców odpadkowych i przekazywanie go wydziałom przemysłu wojewódzkich rad narodowych do wykonania.

§ 20. Ministrowie Przemysłu Lekkiego i Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z Prezesem CUDW ustala sposób sortowania, klasyfikowania, wyceny i transportu przez Centralę Odpadków Użytkowych i Centralę Złomu odpadków, przeznaczonych dla drobnej wytwórczości.

§ 21. Ministrowie Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji zapewnią dla zakładów przemysłu ludowego i artystycznego stałą bazę surowcową w dziedzinie wikki-

niarstwa drogą intensyfikacji plantacji wiklinowych, zgodnie z założeniami planu 6-letniego.

§ 22. Prezes CUDW:

1) ustali dodatkową listę i ilości artykułów masowego spożycia i wskaże równocześnie w oparciu o wnioski własne i wojewódzkich rad narodowych odpowiednie pokrycie surowcowe;

2) ustali w ciągu 3-ch miesięcy w oparciu o sporządzone przez PKPG bilanse odpadków przemysłu kluczowego, sposób przeróbki odpadków przemysłu skórzanego, a w późniejszym okresie — innych przemysłów, a w szczególności: tekstylnego, metalowego, drzewnego, chemicznego;

3) przedstawi w porozumieniu z właściwymi ministrami w ciągu 3-ch miesięcy Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego projekt zasad odbioru surowca odpadkowego przez społecznione zakłady drobnej wytwórczości.

VI. Ulgi podatkowe i kredytowe.

§ 23. W celu zachęcenia społeczniczonych zakładów drobnej wytwórczości do przedstawiania produkcji i oparcia jej na surowcach odpadkowych:

1) nowoorganizowane spółdzielnie pracy, produkujące wyłącznie z surowca odpadkowego, zwolnione będą od podatku dochodowego na okres 2-ch lat od chwili rozpoczęcia produkcji; ulgi te przysługiwać będą również istniejącym spółdzielniom w odniesieniu do nowoorganizowanych działów, których produkcja oparta jest wyłącznie na surowcach odpadkowych;

2) dla kredytów inwestycyjnych i obrotowych, zaciąganych przez społecznione zakłady drobnej wytwórczości, produkujących wyłącznie w oparciu o surowce odpadkowe, wprowadza się zniżoną o 50% stopę procentową w stosunku do obowiązującej powszechnie stopy procentowej. Obniżka ta obowiązywać będzie na okres 2-letni od chwili rozpoczęcia przez zakłady produkcji, opartej na surowcach odpadkowych.

§ 24. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania w ciągu 3-ch miesięcy zarządzeń i instrukcji, niezbędnych do wprowadzenia w życie postanowień, zawartych w § 23.

VII. Postanowienia ogólne.

§ 25. W celu uzyskania właściwych podstaw dla rozwoju produkcji nowych artykułów, wzbogacenia asortymentu i ustalenia prototypów zobowiązuje się Prezesa CUDW do:

1) utworzenia do końca 1950 r. wzorcowni artykułów masowego spożycia, nieprodukowanych dotychczas w kraju;

2) przedstawienia właściwym władzom w ciągu jednego miesiąca projektów organizacji i budżetów wzorcowni;

3) powołania do końca 1950 r. biura studiów dla przemysłu zabawekarskiego;

4) przedstawienia właściwym władzom w ciągu jednego miesiąca projektów dotyczących organizacji i budżetów tego biura studiów;

5) powołania do końca 1950 r. 7-miu biur konstrukcyjnych w składzie od 5 do 10 osób każde w celu opracowania produkcji artykułów masowego spożycia.

§ 26. Zobowiązuje się Prezesa CUDW do:

1) opracowania w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego programów i sieci kursów dla wyszkolenia i przeszkolenia fachowców i pracowników w dziedzinie przeróbki surowca odpadkowego;

2) opracowania w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych w terminie do dnia 1 kwietnia 1951 r. projektów regulaminów: współzawodnictwa, premiowania i systemów płac w społeczniczonych zakładach drobnej wytwórczości, jako też premiowania pracowników wydziałów przemysłu WRN oraz zakładów spółdzielczych i państwowego przemysłu miejscowego, wykazujących inicjatywę w dziedzinie organizacji i zwiększania oraz poprawy jakości produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez drobną wytwórczość społeczną;

3) przedstawienia Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w ciągu 2-ch miesięcy projektów, dotyczących zmian organizacyjnych Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości oraz wydziałów przemysłu wojewódzkich rad narodowych, uwzględniając zwiększenie zadań tych organów oraz społeczniczonych zakładów drobnej wytwórczości.

§ 27. Zobowiązuje się rady narodowe do:

1) otoczenia drobnej wytwórczości specjalną opieką przez częste stawianie na posiedzeniach prezydiów rad narodowych zagadnień związanych z drobną wytwórczością

oraz przez uwzględnianie tych zagadnień w planach i pracy rad narodowych;

2) przydzielania społecznym zakładom drobnej wytwórczości odpowiednich pomieszczeń;

3) przedstawienia w ciągu 3-ch miesięcy projektów w sprawie dodatkowych etatów dla wydziałów przemysłu wojewódzkich rad narodowych.

VIII. Postanowienia końcowe.

§ 28. Bieg terminów, wskazanych w niniejszej uchwale, liczy się, jeśli poszczególne postanowienia nie stanowią inaczej, od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1530.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego Państwowych Gospodarstw Rolnych na rok 1951.

Na podstawie § 61 i § 62 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych, objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr A-55, poz. 630) zarządza się, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Zasady organizacji finansowej i systemu finansowego, ustalone w niniejszym zarządzeniu, obejmują podległe Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych Państwowe Gospodarstwa Rolne. Zasady te mogą być rozciągnięte zarządzeniem właściwego Ministra, wydanym w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów, na inne gospodarstwa rolne władania publicznego.

§ 2. Przedmiotem działalności Państwowych Gospodarstw Rolnych jest produkcja roślinna, zwierzęca, przemysłowo-rolna i usługowa w zakresie, przewidzianym postanowieniami statutowymi, oraz akcje zlecone przez władze zwierzchnie.

§ 3. Jednostkami organizacyjnymi Państwowych Gospodarstw Rolnych są:

- a) Centralny Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych,
- b) Okręgowe Zarządy Państwowych Gospodarstw Rolnych i Rejonowe Zarządy Hodowli Roślin,
- c) Państwowe Gospodarstwa Rolne (jedno i wielozakładowe),
- d) Państwowe Gospodarstwa Hodowli Roślin (jedno i wielozakładowe),
- e) inne jedno i wielozakładowe przedsiębiorstwa.

II. Centralny Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 4. Centralny Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych podlega bezpośrednio Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 5. Centralny Zarząd P. G. R. wykonuje wyłącznie funkcje kierownictwa, koordynacji, kontroli i nadzoru w stosunku do podległych mu przedsiębiorstw — Okręgowych Zarządów P. G. R. i Rejonowych Zarządów H. R.

§ 6. Dochody i wydatki Centralnego Zarządu P. G. R. są objęte budżetem Państwa na zasadach, ustalonych w przepisach budżetowych.

§ 7. Na podstawie szczegółowych zarządzeń Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydanych w porozumieniu z Ministrem Finansów, mogą być niektóre dochody Centralnego Zarządu P. G. R. uznane za pozabudżetowe środki specjalne. W tym przypadku podlegają one wpłacie na specjalny rachunek bankowy i wydatkowaniu z tego rachunku na podstawie zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

§ 8. Zakłady względnie gospodarstwa pomocnicze Centralnego Zarządu P. G. R. mogą być na podstawie decyzji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych prowadzone na zasadzie rozrachunku gospodarczego w sposób, ustalony w uchwale Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-55, poz. 630).

§ 9. Centralny Zarząd P. G. R. prowadzi księgowość własną na podstawie planu kont obowiązującego jednostki administracyjne oraz sporządza bilanse zbiorcze podległych przedsiębiorstw.

§ 10. Zasady dysponowania przez Centralny Zarząd P. G. R. funduszami scentralizowanymi określone zostaną